

Evangelhia zilei de luni: Mila lui Cristos

Comentariu la Evangelhia de luni din săptămâna a 30-a a Timpului de peste an: „Și și-a pus mâinile asupra ei, iar ea s-a ridicat îndată și-L preamărea pe Dumnezeu”. Domnul ne pune mâinile Sale peste noi în Împărtășanie și în Spovadă și îndată ne umple de iubirea Sa și ne reînnoiește în scopurile de slujire și sfințenie.

Evangelhie (Lc 13,10-17)

Într-o zi de sâmbătă, învăța în sinagogă. Era acolo o femeie în firmă de optsprezece ani: era adusă de

spate și nu putea deloc să se îndrepte.

Văzând-o, Isus a chemat-o și i-a zis: „Femeie, ești eliberată de neputința ta”.

Apoi și-a pus mâinile asupra ei, iar ea s-a ridicat îndată și-l preamărea pe Dumnezeu.

Dar conducătorul sinagogii, revoltat că Isus vindecase sâmbăta, a spus mulțimii: „Șase zile sunt în care trebuie să se lucreze; în acestea veniți deci să fiți vindecați, nu în zi de sâmbătă!”

Atunci, Domnul i-a răspuns: „Ipocriților! Nu-și dezleagă fiecare dintre voi boul și măgarul de la iesle și-l duce la adăpat în zi de sâmbătă? Și această fiică a lui Abraham, care era legată de Satana de optsprezece ani, nu trebuia să fie dezlegată în zi de sâmbătă?”

Pe când zicea aceste cuvinte, toți adversarii lui au fost rușinați, iar tot poporul se bucura de toate faptele mărețe care erau făcute de el.

Comentariu la Evanghelie

Femeia despre care ni se povestește în Evanghelie, fusese aproape douăzeci de ani aplecată fără să se poate îndrepta, dar se apropie de Dumnezeu, merge în sinagogă și boala ei o face smerită. Cristos, care pătrunde în inimi, vede în acea femeie un suflet simplu și curificat. Se adresează ei punându-și mâinile asupra ei și îi spune: 'Ești eliberată de boala ta'. Este o imagine prețioasă a tainelor milei lui Dumnezeu, a spovedaniei, în care Isus ne eliberează de legăturile păcatului, binecuvântându-ne cu mâinile Sale pentru a ne izbăvi de rău. Ce adâncă

bucurie a simțit acea femeie! Se putea ridica și-și putea ridica cu ușurință privirea spre cer. Privirea ei s-a întâlnit cu privirea Domnului și lacrimi de recunoștință i-au scurs pe față.

Evangelhia relatează apoi reacția mânioasă a căpeteniei sinagogii, care pune înaintea milei respectarea unui precept. O reacție care ascundea ipocrizie și care contrastează cu bucuria oamenilor văzând minunile pe care le făcea Isus. Nu vrea diavolul, dușmanul sfințeniei noastre, să ne apropiem de Inima miloasă a lui Isus și pune tot felul de obstacole - până și citând Cuvântul lui Dumnezeu! -, dar trebuie să reacționăm cu fermitate, pentru a merge la Domnul și cu simplitate să-I arătăm nodurile care încarcă sufletul, pentru ca mila Sa să le desfacă.

Dacă am păstra vreo afecțiune pentru păcat, am trăi aplecați fără să putem ridica privirea spre cer, cu privirea plecată, preocupați doar de lucrurile pământului, ca și cum Dumnezeu n-ar exista. Afecțiunea pentru păcat ne încarcă, provoacă o repliere asupra noastră: orizontul vieții se îngustează și cele mai bune talente sunt irosite. Inima omului s-a născut din Dumnezeu și are năzuințe de infinit, de El. Se poate mulțumi cu efemerul, dar asta nu-i potolește setea adâncă, merge în cerc fără să înainteze, se trădează pe sine și încercările de a da vreo utilitate vieții sale se ofilesc și ajung să fie castele de nisip. Să ne umplem inima de adevăratele năzuințe care ne dau plenitudine și care ne fac să mergem drepti, cu privirea în cer.

Miguel Ángel Torres-Dulce //
Chastagner Thierry - Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-luni-mila-lui-cristos/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-luni-mila-lui-cristos/)
(04.03.2026)